

ISTORIA SOVIETO-ROMÂNĂ A LUI ROLLER

Banu Rădulescu

În seria manualelor școlare există multe, care, avînd o notă comună generală, pot fi împrumutate de la popor la popor și nimeni nu suferă nici o pagubă. Așa sunt manualele de fizică, chimie, matematici etc. La fiecare popor există însă un *manual-unicat*, imposibil de înstrăinat, și acesta e *manualul istoriei sale*. El e buletinul de identitate propriu fiecărui popor, cartea de vizită cu care se prezintă în fața lumii întregi. Ca să fie însă așa, această carte de vizită trebuie să conțină date exacte, adică *Adevărul*. Apoi, să fie bine știută, cunoscută aproape pe dinafară de omul care se prezintă cu ea. Cunoașterea aceasta, tocmai fiindcă nu e prea simplă, trebuie începută încă din copilărie, anii liceului urmînd s-o consolideze. Oficiul acestei cunoașteri îl face manualul de istorie.

Toate cele spuse mai sus sînt arhiștiute, nu constituie o noutate. Au știut-o bine și comuniștii, ba chiar prea bine, și, cum scopul lor evident era desființarea identității popoarelor subjugate, n-au ezitat să se repeadă asupra acestui manual-unicat, ca să-l desfigureze, dîndu-i cu totul alt chip: convenabil lor, dar oribil de schimonosit pentru poporul respectiv.

Azi, în perspectiva timpului, privind în urmă, putem afirma fără nici un dubiu, că la noi, în România, prima carte școlară la care au atentat comuniștii de îndată ce au acaparat puterea, la 6 martie 1945, a fost manualul de istorie a poporului nostru. Manual care a încetat imediat să mai fie "de istorie", și a devenit "de propagandă a ideologiei marxist-leniniste".

"Cosmeticianul" acestei malefice operații a fost Mihail Roller.

Dacă sarcina lichidării fizice a elitelor românești și-o asumase Securitatea, prin călăii ei șefi - Pantiușa, Nicolski, Buciukov, Nikanov etc. - sarcina lichidării spirituale a poporului nostru și-a asumat-o un grup de istorici marxist-leniniști, toți școliți la Moscova, avîndu-l în frunte pe Mihail Roller. Securitatea ucidea cu glonțul în ceafă, cu pușcării, bătăi, înfometare etc.; mai subtil, călăul-șef Roller și-a ales drept "unealtă de execuție" manualul de istorie, pe care nu ezita să-l numească "Istoria României" (ediția I - 1947) și să-i arate și destinația: "pentru uzul învățămîntului mediu și al școlilor superioare pedagogice". Victimele Securității se recrutau în genere dintre maturi și oameni în vîrstă. Victimele lui Roller erau în unanimitate tinerii. Asupra lor a acționat această armă perfidă, de fabricație sovietică, pusă la punct de Roller și ajutoarele sale, "istoricii" D. Tudor, Gh. Georgescu, V. Maciu, Gh. Ștefan, Barbu Cîmpina, V. Cherestegiu, S. Știrbu, A. Roman (dupa cum se vede, toți cu nume neaoșe românești, dar oare cîți cu adevărat români?).

Pentru tinerii de azi, elevi, studenți și chiar oameni pe-aproape de 40 de ani, numele lui Roller nu mai înseamnă nimic. Cum nu mai înseamnă nimic nici pseudo-istoricii din gașca lui. Cum nu mai există în circulație nici manualul. El a rămas doar în mintea celor ce au acum între 45-50 de ani și pînă spre 70. Căci în copilăria și tinerețea lor au fost siliți să memoreze aproape 800 pagini de istorie contrafăcută în care, fără exagerare, aproape că nu există pagină care să nu conțină niște falsuri atît de grosolane, încît e de mirare cum le-a suportat pînă și hîrtia. Pentru că *documentația de bază a acestui manual de "istorie" a fost Minciuna*.

Să spunem mai întîi cîteva cuvinte despre ținuta generală a manualului. Și, ca să înlăturăm opinia noastră personală, posibil să fie suspectată de subiectivism, să-i dăm cuvîntul chiar tovarășului Mihail Roller, alcătuitorul-șef al cărții, așa cum își spune el părerea despre propria-i operă. Nouă ne aparțin doar sublinierile. El spune:

"Istoria de față se *deosebește structural* de istoriile scrise pînă astăzi *prin concepția și metoda științifică* ce-i stă la bază". (Prefață la ediția I - septembrie 1947).

Aflăm și care i-a fost "concepția și metoda științifică":

"*Ne-am călăuzit după învățătura lui I.V. Stalin*", după care urmează definiția dată de Stalin privind "știința istoriei" (asupra acestei definiții vom reveni mai jos), indicîndu-se și locul de unde a fost luată: "Cursul scurt de istorie a P.C. (b) al U.S., Editura PMR - ediția III, pag. 168". (Prefață la ediția din anul 1952).

"În analiza problemelor *am avut ca bază* hotărîrile CC al PMR, articolele și cuvîntările tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și ale altor conducători ai partidului și *îndeosebi fundamentala analiză științifică* a dezvoltării partidului comunist din România din lucrarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej "30 de ani de luptă a partidului sub steagul lui Lenin și Stalin". (Prefață la ediția din 1952).

El mai spune:

"Deși un manual trebuie să prezinte tot ce știința a cucerit și nu mai este discutabil în domeniul respectiv (*just - n.n.*), am fost nevoiți ca, odată cu *prezentarea nouă* a unor elemente, să aducem o serie de *explicații în sprijinul argumentării justeței punctului nostru de vedere*". (Ediția I - septembrie 1947).

El dă și cîteva recomandări profesorilor: "... să nu ceară de la elev *datele statistice*" (*firește, fiindcă altfel elevul ar fi aflat ce important era p.c.r., care la 23 august 1944 nu avea nici o mie de membri-n.n.*), după cum îi sfătuiește și pe elevi: "Sfătuim pe elevi să înfrunte greutățile inerente unei *noi înfățișări* a istoriei țării".

Din prefața la ediția din 1952 aflăm că primele ediții au fost revizuite, și ni se spune și unde, și la ce indicații: "La revizuirea manualului am ținut seama de critici aduse manualului "Istoria României" în prefața *ediției ruse* tipărite în anul 1950 *la Moscova*".

Din cele de mai sus se impun cîteva observații, pe care doar un orb le poate ignora. Astfel:

- călăuză a fost învățătura lui Stalin, care, iată cum definește istoria: "Știința istoriei, dacă vrea să fie o *adevărată știință*, nu mai poate să reducă istoria evoluției sociale la acțiunile regilor și șefilor de armată, la acțiunile cuceritorilor și ale subjugatorilor de state, ci trebuie, înainte de toate, să se ocupe cu istoria maselor celor ce muncesc, cu istoria popoarelor". O mai mare minciună și impostură e greu de imaginat. Căci tocmai acest sinistru călău, cuceritor și subjugator de state și popoare, care făcuse propriei persoane o aureolă cum n-a avut în lume nici un rege și nici un șef de armată nicidecum, tocmai el ne vorbește de ... adevărata istorie. Să nu uităm că "istoria" lui Roller se preda în școlile noastre când pe străzi "producătorii de bunuri materiale", "masele celor ce muncesc" se îndobitoceau clipă de clipă strigând în delir: *Stalin! Stalin!*

- baza manualului au constituit-o cuvântările lui Gheorghiu-Dej, acest anal-fabet, Stalinul României la ora aceea, flancat de "alți conducători de partid", o gașcă de nulități și profitori, marea lor majoritate venind în țară călare pe tancurile sovietice și abia știind să vorbească românește; cum era de fapt și Roller și echipa lui de "istorici";

- apărut în 1947 (prima ediție), manualul e "revizuit" în 1950, la Moscova, și nu în România, cum ar fi fost normal, măcar așa, de ochii lumii;

- cu asemenea stăpîni, pe care Roller nici nu-i ține secret, fiindcă zelul lui era să-i mulțumească și să binemerite de la ei, înțelegem că reala noastră istorie a trebuit să ia "noi înfățișări", evenimentele să ia o "prezentare nouă", adică *Manualul de istorie a devenit sursa celor mai aberante minciuni la adresa poporului român*. El era necesar ca să argumenteze "punctul de vedere" al celor mai obediente slugi ale Kremlinului comunist, în zelul lui de a prosti tineretul nostru.

Să mai subliniem câteva lucruri și anume:

1) rapiditatea cu care a fost compus acest manual; prima ediție a apărut în septembrie 1947 (început de an școlar, deci), adică la un an și jumătate de la instalarea primului guvern comunist în România (6 martie 1945); orice om de bun simț, ca să nu mai vorbim de cercetătorul în științe, își dă seama că intervalul de timp e prea scurt pentru alcătuirea unui manual; noi, chiar azi, la 5 ani de la Revoluția din decembrie '89, vedem că nu avem încă un real manual școlar al istoriei noastre; explicația apariției atât de rapide a manualului lui Roller rezidă în faptul că el a fost alcătuit cu mult timp înainte, acolo unde se și hotărîse soarta noastră, adică în laboratoarele de propagandă comunistă de la Moscova;

2) difuzarea lui masivă, ca să ajungă pînă în cel mai mic sat românesc; astfel, în prefața ediției din 1948 (după alungarea regelui, când și "Istoria României", titlul inițial al manualului, devenise "Istoria R.P.R."), aflăm chiar de la Roller că apăruse cea "de-a patra ediție, după opt luni de la cea dintîi"; în mod cert, asemenea uluitor tiraj n-a avut nici o carte în România și nici nu va avea; o carte de 788 pagini, la prețul de 20 lei (ediția din 1952)!; propaganda de partid nu făcea însă economie, și știa bine de ce nu face.

Spuneam mai sus că documentația de bază a lui Roller a fost *Minciuna*; să vedem cum a aplicat-o "istoricul":

- a) prin ignorarea documentului în întregul lui;
- b) prin omiterea din document a unei părți a lui și anume a acelei părți care nu-i servea "punctului său de vedere", vederea partidului;
- c) prin înlocuirea documentului autentic cu un fals document;
- d) prin afirmații fără nici o acoperire documentară; etc., etc.

Pe scurt, el a apelat la toate căile prin care *Minciuna* dizlocă *Adevărul*. Un lucru inadmisibil pentru un autentic istoric. Se știe, orice istoric care se respectă apelează înainte de toate la *document*. Asta e baza de la care pornește și datoria lui elementară e să aducă la vedere documentul. Mai apoi, interpretarea, părerea lui personală contează mai puțin. Or, "istoricul Roller" s-a silit din răspuțeri ca în manualul său, părerile sale - practic, părerile comuniștilor români și sovietici - să fie în prim-plan. Asta nu mai e postură de istoric, ci de activist de partid însărcinat cu propaganda. În esență, asta a și fost cartea lui Roller: *Manual de propagandă PCR*. Așadar, minciuna începea chiar de pe coperta manualului care, în loc să fie intitulat ca atare, își zicea "Istoria României".

Cît imens rău a produs acest manual e imposibil de evaluat. El a otrăvit milioane de școlari, serii și serii, care au fost siliți să-i asimileze litera și spiritul nociv și n-a fost o otrăvire perisabilă, de vindecat, ci una remanentă, imposibil de lecutit la foarte, foarte mulți din cei care l-au luat în serios. Căci multora le-a schilodit pe totdeauna și simțirea și mintea. Atunci când toceau buchia acestui manual, ei aveau vârsta între 10 și 18 ani. Azi au 50 - 60 ani. Ei formează un mare contingent al intelectualilor noștri de azi, rămași invalizi mental pe vecie. Ei nu-și mai pot șterge din memorie lozincile strigate în copilărie ("Stalin! Stalin!" sau "Stalin și poporul rus / Libertate ne-au adus" sau "U-Re-Se-Se / Bastionul pacii e!" etc.), alimentate, la școală, de "istoria" lui Roller. Asimilînd o falsă istorie, ei se dovedesc azi incapabili s-o mai reînvețe pe cea adevărată. Așa se și explică unele enorme neadevăruri, minciuni de fapt, precum că "primul președinte al țării a fost domnitorul Cuza" sau că "cel mai mare moșier al țării a fost regele" etc. etc., minciuni clamate fără jenă de la diverse tribune. Ei nici nu sînt de condamnat, ci de plîns, victime încă din fragedă copilărie ale unei asemenea "culturi istorice" cu izvorul în manualul lui Roller.

Între victimele "de elită", să spunem așa, căzute pradă acestui manual s-au aflat toți cei atrași spre studiul istoriei, cercetătorii și viitorii profesori de istorie. Firesc, cartea cu care ei și-au început studiul a fost manualul lui Roller. Cu el se absolvea liceul, cu el se intra în facultate. O facultate (cea de istorie) aflată în atenția deosebită a partidului, căci acolo (ca și la Drept sau la Filosofie) nu se putea înscrie nimeni la examenul de admitere decît pe baza unui dosar riguros întocmit și aprobat de înalte foruri de partid. Știa partidul ce face, asumîndu-și această grijă specială. Pentru că interesul său major nu era să scoată din facultate reali cercetători ai istoriei,

ci devotați activiști de partid, propagandiști. Așa s-a și întâmplat cu toți acei licențiați în istorie care, imprudenți, s-au dedicat studiului istoriei țării noastre. S-au mai salvat doar cei care au abordat studiul istoriei antice sau medievale, cei refugiați în studiul unor timpuri îndepărtate. Dar și ei plătind cu multe abdicări. Restul...? Catedrele de istorie, institutele, publicațiile etc. au devenit oficinile p.c.r. Profesorul sau cercetătorul, vorbind sau scriind, era silit astfel ca, în fața documentului, în fața *Adevărului*, să-și abandoneze imparțialitatea, calitate definitorie *sine qua non* a autenticului cercetător, și să ia neapărat poziția partidului comunist. Priește asta partidului sau nu? Dacă da, bine. Dacă nu, se ignora, se eluda, se cenzura sau se schimonosea. Se apela adică la formele minciunii.

Manualul lui Roller a fost în uzul școlar ani și ani. Mai exact, a fost în uz pînă cînd satrapul Dej a aflat că istoricul Roller a dat peste niște documente privitoare la greva ceferiștilor din 1933, documente care dovedeau că tovarășul Dej ar fi fost în bună armonie cu Siguranța burgheză, mai exact, agentul ei. Dej l-a chemat imediat la el. Bănuind ce-l așteaptă, Roller și-a tras un glonte în cap, chiar în cabinetul său de mare academician.

A dispărut autorul, dar opera lui a rămas. Nu ea ca atare, cît spiritul ei malefic. iar acesta a viețuit și în manualele ulterioare. Cu unele retușuri, desigur. Accentul nemaipunîndu-se cu atîta insistență pe comunismul sovietic, ci pe comunismul din România. Era și de așteptat așa ceva. Stalin murise, locul în Kremlin i-l luaseră niște progenituri din ce în ce mai vlăguite, în vreme ce la noi Dej, copia lui Stalin, viețuia. Cînd Dej a dispărut, locul nu i-a rămas nici o clipă vacant, ci imediat a fost ocupat de un demn succesori, Ceaușescu. În geniala lui persoană, apariție unicat ("o dată la 500 de ani", cum singur se lauda), comunismul din România își afla o "uriașă personalitate", ba chiar planetară (vezi comparațiile cu Cezar, Alexandru Macedon, Napoleon etc. cu care îl gratulau slugile), sinteză a lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, toți la un loc. Istoricii României comuniste își găsiseră subiectul, aveau ce să cînte.

Tonalitatea însă, nota de debut a acestei cîntări care ne-a împuiat mințile cu *Minciuni*, trebuie căutată tot în manualul lui Roller. Ea n-a încetat odată cu Revoluția din decembrie '89. Nici n-ar fi fost posibil așa ceva. Un om otrăvit fizic, accidental, prin îngurgitarea vreunei noxe, poate fi salvat printr-o simplă spălătură stomacală. Minteă însă se comportă altfel decît stomacul. Acolo, odată otrava ajunsă, nu mai pleacă, ci lucrează lent, în timp. Ea are perfida calitate să nuucidă, ci doar să deformeze. Și nu fizic, ci să deformeze partea umană cea mai prețioasă, spiritul. Cum s-a întâmplat cu foarte mulți dintre noi, siliți să trăim în acest viciat climat, infectat zi și noapte de *Minciuna* fabricată cu tenacitate de regimul comunist.

Să nu existe oare nici un remediu pentru a elimina drogul minciunii cu care p.c.r. ne-a inoculat creierele? Noi credem că există. Remediu e *Adevărul*. Numai el poate dislocui și anula minciuna. Operația nu e deloc simplă. Ea cere timp, răbdare. Și perseverența ca adevărul să-l repetăm, să-l repetăm, să-l repetăm... să-l repetăm poate tot atîta timp cît ni s-a repetat minciuna. Unii se vor însănătoși mai

repede. Alții mai încet. Și vor fi și unii care, din păcate, vor muri drogați. Există însă și o mare parte a poporului nostru care, în contact mai puțină vreme cu minciuna, a reușit să nu atingă limita de la care drogul devine de neînlocuit și în final ucide. Partea aceasta e compusă din tineretul țării. Ei, tinerii noștri, au și făcut Revoluția din decembrie '89. În substratul strigătului lor de luptă "Jos comunismul!" s-a descifrat limpede și strigătul de "Jos minciuna!". Căci în esență, asta a fost comunismul: o imensă minciună. N-au reușit atunci decât să înlăture un tiran. Nu însă și piramida de minciuni care îl cocoșase acolo. Ea încă durează și azi susținută tocmai de cei care, hrăniți încă de copii cu o falsă istorie, complăcuți de mult să conviețuiască în minciuni, se tem de adevăr ca dracul de tămâie. O piramidă șubredă care, nu-i nici un dubiu, cândva se va prăbuși total. Prin voința tinerilor de azi care, mâine, maturi, vor lua în mâinile lor rosturile țării, ei conducînd-o.

În continuare vom spicui cîte ceva din acest mare eșafodaj de minciuni care e manualul de istorie al lui Roller. Spunem "vom spicui", fiindcă e imposibil ca, în spațiul limitat al revistei, să-l demontăm în întregime, într-atît de mare fiindu-i dimensiunile. Aproape nu e propoziție să nu conțină o minciună.

Ne vom servi de manualul intitulat "Istoria R.P.R." cu subtitlul "manual pentru învățămîntul mediu", publicat la Editura de stat didactică și pedagogică în 1952. Facem acest lucru pentru că, așa cum ne spune chiar Roller, e un manual "îmbunătățit" față de cele anterioare.

Ca să nu fim suspectați că intervenim în vreun fel în afirmațiile lui Roller (prin trunchieri de fraze, prin omisiuni de cuvinte etc.), vom cita în întregime paragraful respectiv sau fraza etc., exact așa cum o aflăm în manual. Singura libertate pe care ne-o vom lua - de fapt, o datorie - e ca alături de minciuna respectivă, să spunem noi adevărul. Nu părerea noastră, ci pur și simplu *adevărul istoric*. Uneori însă, minciuna fiind prea evidentă și adevărul impunîndu-se de la sine, ne vom limita la sublinierea falsului. Iată mai jos o mostră:

Roller: "*La 27 iunie 1940, în urma unei înțelegeri (1) dintre guvernul Uniunii Sovietice și Guvernul Români, Basarabia și Nordul Bucovinei sunt eliberate (2) și astfel se lichidează conflictul teritorial (3) care există între ambele guverne (4), conflict care se născuse (5) în urma intervenției contrarevoluționare a armatelor române împotriva sovietelor în 1918 (6)*" (p.656).

Comentariul nostru: iată o singură frază în care apar 6 minciuni, notate de noi cu cifre, urmate de a 7-a minciună, aceasta prin omisiune; să le luăm pe rînd:

Minciuna (1): "... în urma unei înțelegeri"

Adevărul: N-a existat nici o *înțelegere*. A existat doar un *ultimatum* pe care sovieticii l-au adresat guvernului român ca în termen de 4 zile să evacueze Basarabia și Bucovina de Nord. Sovieticii n-au respectat nici măcar litera acestui *ultimatum*, formulat chiar de ei, căci mai înainte de-a expira termenul au și intrat pe teritoriul românesc, ocupînd nu numai ce pretinseseră, ci, în plus, *ținutul Herța*.

Minciuna (2): "Basarabia și Bucovina de Nord *sînt eliberate*".

Adevărul: Basarabia și Bucovina de Nord, împreună cu ținutul Herța *sînt răpite*, furate ca în codru.

Minciuna (3): "... se lichidează *conflictul teritorial*".

Adevărul: În privința Basarabiei da, a existat un vechi conflict teritorial, datînd încă din 1812, cînd Rusia țaristă a răpit pentru prima oară Basarabia. Dar în privința Bucovinei de Nord *n-a existat niciodată vreun conflict teritorial*, pe simplul motiv că stăpînirea țaristă sau sovietică *n-a pus niciodată piciorul acolo*.

Minciuna (4): "... (conflictul) exista *între ambele guverne*".

Adevărul: Conflictul n-a fost de ordin guvernamental, ci de *ordin național*. El a fost deschis în 1812, cînd imperialismul rusesc, țarist atunci, a înșfăcat o parte din teritoriul milenar românesc, sfîrtecînd Moldova lui Ștefan cel Mare. Imperialismul acesta, împotriva căruia chiar Marx a protestat, a fost preluat de sovieticii "eliberatori de popoare" și cultivat cu osîrdie. Masiva rusificare a Basarabiei, proces care nu conținește nici azi, arată limpede caracterul *național* al conflictului.

Minciuna (5): "conflict care *se născuse* în urma intervenției etc. etc."

Adevărul: Nu atunci *se născuse* conflictul, ci în 1812.

Minciuna (6): "... în urma intervenției *contrarevoluționare a armatelor române împotriva sovietelor în 1918*".

Adevărul: N-a existat o asemenea intervenție. Armata româna a intrat în Basarabia *la chemarea sfatului țării basarabeane care votase alipirea la România*. Ea s-a oprit la Nistru, pe vechea și milenara graniță românească. Intervenția armatei române, dacă e să vorbim de o "intervenție", s-a făcut în întreaga țară împotriva acelor "revoluționari" care erau de fapt dezertori ruși constituiți în bande tîlhărești, ucigînd și jefuind populația civilă, după bunul lor plac.

Minciuna (7): E o minciună prin omisiune, căci Roller "uită" să menționeze *ținutul Herța*, răpit odată cu Basarabia și Bucovina de Nord.

Adevărul: Ținutul Herța despre care, repetăm, ultimatumul sovietic nici nu aducea vorba, *a fost răpit tot atunci*.

Ne oprim deocamdată aici. Spațiul revistei nu ne îngăduie acum să înmulțim exemplele. Promitem însă cititorilor că în numerele viitoare nu vom conțeni să scoatem la iveală aceste hapuri de otravă care au făcut un infinit rău multor români.*

* Text reproduș din revista "Memoria", 1994, nr.11, p.97-105.